

ЧИСТОЈ ДУШИ

Оставите деци дах да надахну,
Тајну части да осете, да ослушну,
Жубор воде с литица, висина,
Мир мириса ливадских милина.

Да окусе колач медно-родни,
Златна врела вечна изворишта,
Од плодова од плоднице чисте,
Груде наше, родне вековнице!

Једну Мајку ручице нек грле,
Брижну нашу од дечице врле.
Гласје дечје радошћу нек гласа,
Нек зањише класје српског спаса...

Фијук туђег даха младице нам бира,
Негуј, своје љуби у надаху свога мира.
Медна душа исконом се храни,
Од свог добра здравији нам дани.

Српски Род Божјом Искром творен,
СРБ изданак, светом капи појен.

Србче запис, Дар носи животом,
Праплодна се дела узносе лепотом.

Врлинама чувај зов хероја крепких,
Вековечне збрајај, нити светих плети,
Срца часних, ордења ти следи,
На крилима белим ка небеском лети!

Горке сузе росе и та поља сушна,
Медно семе клија, љубав наша ниче,
Једна Мајка, једну веру чува,
Здрави надах буди, нови живот кличе!

У црницу родну свог одсјаја жању,
Одважни миродоби, бит живота сију,
Вредност они плоде, за надах вечности,
Чистој души, за часну Србију!

НАДАХНУЋЕ СУНЦЕ РАЂА

Надахнуће Сунце рађа
Живота је твога лађа
Надахнуће вредног дела
Жар љубави срца смела

Зраци Сунца наду дају
Једру лађе снове носи
Море твоју лађу љуља
У пучину сне износи

Уљуљаш ли лађу своју
У топлини Сунца жара
У лењости отопићеш
Сву лепоту свога дара

Преснови ли једру снове
Удахнуте жудњом страсти
Јарбол душе поломићеш
Од љубави одбродићеш

Користиш ли даха меру
И од срца чисту веру
Свети зраци с тобом биће
Дела твоја осветлиће

Жар у теби нека тиња
Мир немиром нека плови
Дело меру нек одмери
Светлост видном да однови

Твоја лађа саткана од дела
Избор даха смера је судбине
Дух вере, дар нека је снажи
Надах смера пута истинога

* * *

Пут вечности у вечност нек одважи...